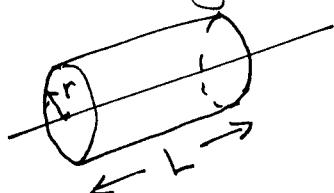

Løsningsforslag

Oppgave 1

a Linjeladning med ladning pr lengdeenhet, λ .
SylinderSymetri rundt linjen: $\vec{E}(r) = E(r) \hat{r}$.

Derved gir Gauss:

$$\oint d\vec{A} \cdot \vec{E} = 2\pi r L E(r) = \frac{Q}{\epsilon_0} = \frac{\lambda L}{\epsilon_0}$$

$$\Rightarrow E(r) = \frac{\lambda}{2\pi\epsilon_0 \cdot r}$$

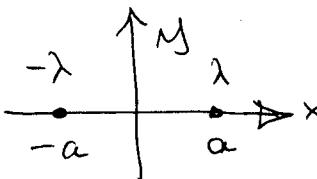
b $\vec{E} = -\nabla V$ (som definerer V på en konstant måte)

Med sylinderSymetri er $\vec{E}(r) = -\frac{dV(r)}{dr} \hat{r}$:

$$V(r) = - \int_R^r dr' E(r') = - \frac{\lambda}{2\pi\epsilon_0} \left[\ln r' \right]_R^r$$

Valg: $V(R) = 0$

$$V(r) = \frac{\lambda}{2\pi\epsilon_0} \ln \frac{R}{r}$$

c Her må "R" velges slik at $V=0$ velges for (i utgangspunktet)

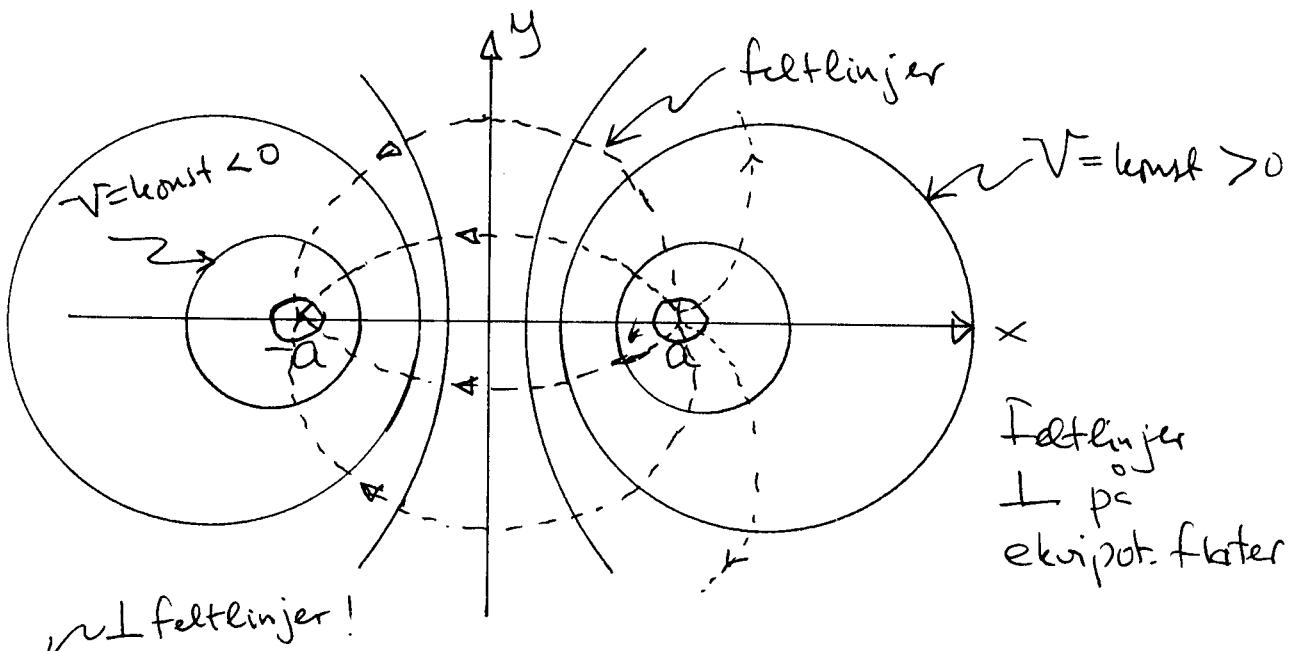
ett punkt. Naturlig valg: $V(0,0)=0 \Rightarrow R=a$.

Derved $V(x,y) = \frac{\lambda}{2\pi\epsilon_0} \left(\ln \frac{a}{|x|} - \ln \frac{a}{\sqrt{x^2+y^2}} \right)$ (tallverdi!)

$$V(x,y) = \frac{\lambda}{2\pi\epsilon_0} \ln \frac{\sqrt{(x+a)^2+y^2}}{\sqrt{(x-a)^2+y^2}} = \frac{\lambda}{4\pi\epsilon_0} \ln \frac{(x+a)^2+y^2}{(x-a)^2+y^2}$$

(2)

- d) "Trykkfeil" i oppgaveteksten. Konstanten skulle ha vært skrevet som $\frac{1}{4\pi\epsilon_0} \ln k^2$, i stedet for k^2 . Likevel, dette har ingen betydning for oppgaven (utover at k^2 nødvendigvis er positiv), siden det ikke var bedt om beregninger, bare skisser

Ekipotensialflatene def. ved $V(x,y) = \text{konstant}$. ($= k^2$)
Med konstanten skrevet som $\frac{1}{4\pi\epsilon_0} \ln k^2$ har en

$$V=\text{konst} \Leftrightarrow \frac{(x+a)^2+y^2}{(x-a)^2+y^2} = k^2$$

dette var det
ikke spurt om!

$\left. \begin{array}{l} \text{Skrevet på denne måten} \\ \text{er det lett å overbevise} \\ \text{seg om at } V=\text{konst} \\ \text{gi sirkler i } (x,y)\text{-planet.} \end{array} \right\}$

Fra skissen over ser en, uten regning, at $V(x,y)=0$
(i) når $x=0$, for alle y . (av symmetrigrunner)
(ii) når $r=\sqrt{x^2+y^2} \rightarrow \infty$, uansett retning.

(3)

Oppgave 2

- a) Her kan en resonnere på flere prisjonsnivå.
 Kvalitativt viser figuren at når senderen beveger seg mot høyre og nærmer seg en stasjonær mottaker, vil bølgelengden minskes. Siden $\nu = \lambda f$ (der ν er lydfarten), vil da den mottatte frekvens øke.

Kvantitativt kan en (f.eks.) resonnere slik.
 Når senderen beveger seg mot høyre, blir bølgelengden til bølgene som sendes ut mot høyre

$$\lambda = \frac{\nu - \nu_s}{f_s}$$

Den mottatte frekvens må være $f_M = \frac{\nu}{\lambda}$, når mottakeren blir i ro. Derved er

$$f_M = \frac{\nu}{\nu - \nu_s} f_s \quad \text{qed.}$$

- b) Flaggemusen "måler" avstanden til objekter ved å observere forsinkelsen av reflekterte lydpulser.
 Med $\nu_s/\nu \ll 1$ og $\nu_M/\nu \ll 1$ (som sikkert er oppfylt for flaggemus og insekter) er avstanden gitt av forsinkelsen Δt som $s = \nu \Delta t / 2$. Pulsenes frekvensendring er $\Delta f = 2 \frac{\nu_s - \nu_M}{\nu} f_s$ slik at den sier noe om $\vec{\nu}_M$'s komponent langs forbindelseslinjen mellom flaggemus og insekt.
 Nemlig: $\Delta f > 0 \Leftrightarrow$ "Jeg nærmer meg"; $\Delta f < 0 \Leftrightarrow$ "Det fjerner seg". Frekvensendringen kan ikke si noe om $\vec{\nu}_M$'s komponenter på tvers av forbindelseslinjen.

(4)

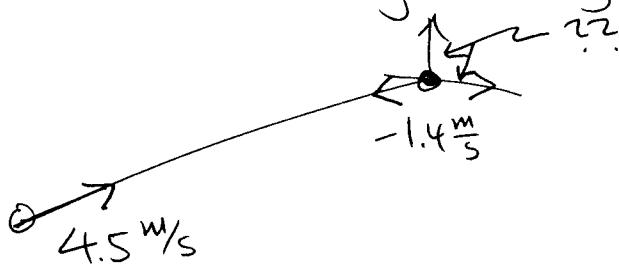
b (fortsatt): Med $\Delta t = 0.1 \text{ s}$: $\Delta x = \frac{340 \cdot 0.1}{2} \text{ m} = 17 \text{ m}$

c $f_s = 80.7 \text{ kHz}$; $\Delta f_s = (83.5 - 80.7) \text{ kHz} = 2.8 \text{ kHz}$

$$\frac{n_s - n_M}{n} = \frac{\Delta f_s}{2f_s} \Rightarrow n_M = n_s - n \cdot \frac{\Delta f_s}{2f_s}$$

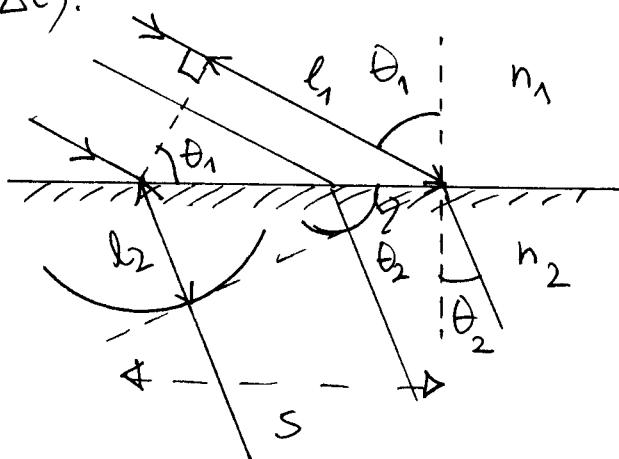
$$n_M = \left(4.5 - 340 \cdot \frac{2.8}{2 \cdot 80.7} \right) \frac{\text{m}}{\text{s}} = -1.4 \frac{\text{m}}{\text{s}}$$

Insektets hastighetskomponent langs forbindelselinjen flaggermus-insekt er $-1.4 \frac{\text{m}}{\text{s}}$ (det flyr flaggermusen i motet). Men hastighetskomponentene normalt på forbindelselinjen sier frekvensendringen ingenting om

Oppgave 3

a Huygens prinsipp: Alle punkter i bølgefronten kan oppfattes som kilder til kulebølger. Disse kulebølgenes sum gir ny bølgefront (etter Δt):

$$\frac{l_1}{\Delta t} = \frac{c}{m_1}; \quad \frac{l_2}{\Delta t} = \frac{c}{m_2}$$

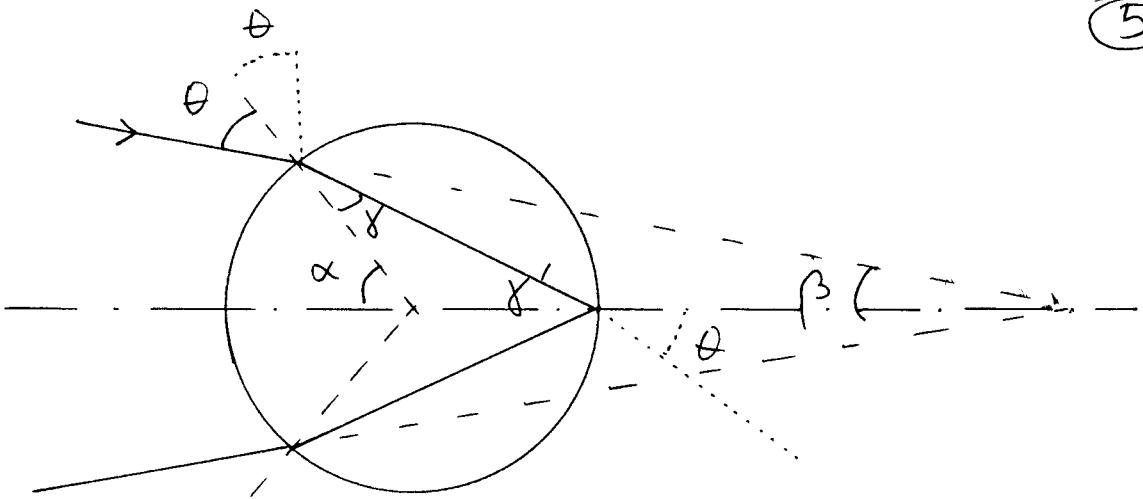
Trigonometri gir

$$s \sin \theta_1 = l_1$$

$$s \sin \theta_2 = l_2$$

$$\frac{1}{s} = \frac{\sin \theta_1}{l_1} = \frac{\sin \theta_2}{l_2} = \frac{n_1 \sin \theta_1}{c \Delta t} = \frac{n_2 \sin \theta_2}{c \Delta t} \Rightarrow \boxed{n_1 \sin \theta_1 = n_2 \sin \theta_2}$$

qcd

b

Her er åpenbart (trigonometri og trekantet innstrekket i sirkel): $\gamma' = \gamma$ og $\pi - 2\gamma = \pi - \alpha$, altså
 $\alpha = 2\gamma$

Dessuten: $\alpha = \theta + \beta$, slik at

$$2\beta = 2\alpha - 2\theta = 4\gamma - 2\theta \quad (\text{q.e.d.})$$

Snells lov gir $\sin \theta = n \sin \gamma$ (når $n_{\text{luft}} = 1$)
 slik at

$$\gamma = \sin^{-1} \left(\frac{\sin 45^\circ}{1.33} \right) = 32.1^\circ$$

To alternativer til den heltrukne lysstrålen i figuren er de to prikkene: (i) Lyset reflekteres fra kula når det treffer første gang. (ii) Lyset brytes ut av kula når det treffer den indre overflaten første gang. (Dessuten kan det reflekteres på indre overflate 2, 3, ... ganger). Hovedpoenget er at hver gang en lysstråle treffer en grensflate blir en del av lyset reflektert og resten blir brutt (unntak: totalrefleksjon).

$$\Rightarrow 2\beta = 4 \cdot 32.1^\circ - 2 \cdot 45^\circ = 38.4^\circ$$

(6)

C Vi har

$$2\beta(\gamma) = 4\gamma - 2\theta = 4\gamma - 2 \sin^{-1}(n \sin \gamma)$$

$$\text{og } 2\beta_{\max} \text{ inntreder når } \sin \gamma = \sqrt{\frac{4-n^2}{3n^2}}$$

$$\text{Rødt lys: } n = 1.330 \Rightarrow \sin \gamma = 0.648$$

$$2\beta_{\max} = 42.5^\circ$$

$$\text{Fiolett lys: } n = 1.342 \Rightarrow \sin \gamma = 0.638$$

$$2\beta_{\max} = 40.8^\circ$$

Dette forklarer kvantitativt den primære regnbuen: Rødt er koncentert ytterst, ved sitt maksimum ved 42.5° (relativt sikte-linjen fra sola gjennom observatoren).

Fiolett har sitt maksimum innenfor, ved 40.8° .

De øvrige fargene ligger mellom.

Men adskillig lys har lysganger gjennom drøpene med mindre 2β enn $2\beta_{\max}$.

Regneeksamlet under pkt b illustrerer dette.

Her blandes fargene sammen slik at det totale resultatet er mer (hvitt) lys på innisiden av regnbuen. Ikkende lys med en indre refleksjon i vanndrøpene har $2\beta > 2\beta_{\max, \text{rødt}}$. Altå: Mykere utenfor.

(For sekundær-buen er det omvendt. Det er rødt, etter to indre refleksjoner koncentert om $2\beta_{\min}$, med øvrig sprakt lys utenfor!)